

MedlemsBlad

För DIS-Småland

Årgång 14, Nr 31

Nr 1 febr 2011

Gustaf Verner nr 6 4:e skvadron
Smålands husarer, Eksjö

Årsmöte för Dis-Småland
Lördagen den 5 mars 2011

Välkomna

DIS-Småland

Regionförening till Föreningen DIS, Föreningen för datorhjälp i släktforskningen.
Verksamhetsområde: Jönköpings (F), Kronobergs (G) och Kalmar (H) län.

Styrelse:

Ordförande

Rainer Timander

Landshövdingegatan 10, 392 31 KALMAR

Tfn 0480-42 08 75

E-post: rainer-timander@glocalnet.net

Vice ordförande

Lennart Emriksson

Hedvägen 1, 352 49 VÄXJÖ

Tfn 0470-658 84

E-post: lennart@emriksson.se

Sekreterare

Rune Elofsson

Duvgatan 10, 575 34 EKSJÖ

Tfn 0381-129 94

E-post: rune.elifsson@telia.com

Kassör

Börje Jönsson

Klosterstigen 9, 575 37 EKSJÖ

Tfn 0381-108 40

E-post: b_json@hotmail.com

Webbmaster

Arne Johansson

Södra Storgatan 29 D, 590 80 SÖDRA VI

Tfn 0492-205 20

E-post: webmaster@dis-smaland.se

Ledamot

Egon Burman

Box 178, Murmästarevägen

351 04 VÄXJÖ

Tfn 0470-637 26

E-post: eb@netatonce.net

Ledamot

Donald Freij

Hjälshammar Sjögård

331 93 VÄRNAMO

Tfn 0370-65 07 93

E-post: donald@freij.se

Faddrar:

Börje Jönsson

Se kassör

Jan Jutefors

Ryssbyvägen 15

380 30 ROCKNEBY

Tfn 0480-665 65

E-post: jan.jutefors@telia.com

Disbytbud:

Donald Freij

Hjälshammar Sjögård

331 93 VÄRNAMO

Tfn 0370-65 07 93

E-post: donald@freij.se

Årsavgift för 2011

DIS 150SEK + DIS-Småland 70SEK

Plusgiro 140 33-5 föreningen DIS

Organisationsnummer: 82 70 01-1029

Adressändringar sänds till

Föreningen DIS

Gamla Linköping

582 46 LINKÖPING

Redaktör

Sigrun (Pia) Holmberg

Upplid, N Skattegård

330 17 RYDAHOLM

Tfn 0472-200 50

E-post: sydneyssystem@telia.com

MedlemsBlad för DIS-Småland

ISSN 1650-3066

Upplaga 1200 ex

Ansvarig utgivare: Redaktören

Manus skickas till redaktören. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera innehållet.

Citat ur MedlemsBlad för DIS-Småland får göras om källan anges. För återgivande av signerade artiklar samt illustrationer krävs

tillstånd av författaren/illustratören/
fotografen. Författarna är själva ansvariga för

innehållet i artiklarna. Redaktionen ansvarar

inte för insänt icke beställt material.

Ordföranden har ordet

Dis Småland in i framtiden

Så har då ett år förflutit och ett nytt begynt. Det är då man skall rannsaka sig i vad som har varit bra och mindre bra.

Till de bra sakerna tycker jag räknas att vi lyckats vända den negativa trenden med färre utbildningar inom föreningen.

Efter en trevande start med informationsmöten och endagskurser har vi nu genomfört två Grundkurser i Disgen i Eksjö. Sista dagen är nu i januari 2011 för båda kurserna.

Då de inte är helt klara ännu kan man inte säga hur deltagarna har uppfattat utbildningen, men som lärarna Börje Jönsson och Rune Elofsson säger:

”Det känns i ryggmärgen att det fungerar”.

Dis på riksplanet har satsat stort på att utveckla Disgen 8.2a. Programmet känns robust och har med sina många utskriftsmöjligheter, blivit en framgång. Även kartfunktionen är mer ”prisvärd” för den som är intresserad av den typen av redovisning av sin forskning i form av möjligheten att följa flytt mellan olika boendeorter.

Arbetet med planeringen av årsmötet fortgår. Nytt för i år att mötet är förlagt till Kalmar. Några kanske tycker att det är för långt att åka dit, men boende i Kalmarregionen har å andra sidan alltid fått åka lika långt fast åt andra hållet. All information om årsmötet finns på ”vår” omgjorda och aktuella hemsida <http://www.dis-smaland.se/>.

Även riksföreningens hemsida <http://www.dis.se/> är värd en egen mäsas. Sidan är helt omgjord, mera lättnavigerad och mer faktsäckad. Även den vägen kan man komma till vår hemsida. Jag vill bara lyfta fram en sak, nämligen ”Dis Forum”, där man kan hitta allt ifrån tips om programmen till andra medlemmars idéer och synpunkter. Till vissa sidor måste man ha ett lösenord. Har du förlorat ditt, så kontakta Dis kansli så löser sig problemet.

Till det mindre goda hör att vår tidningsredaktör ”Pia” Sigrun Holmberg slutar.

Jag beklagar det livligt, men det är personliga skäl för Pia. Vi fick aldrig riktigt rå om Pia en längre tid, men man kan aldrig få allt som man vill.

Jag vill framföra föreningens, styrelsens och

mitt varma tack till Pia för hennes insatser för tidningen och föreningen.

Framtiden för vårt medlemsblad är något osäker. Trots att vi annonserat och sökt på andra sätt så har vi inte varit så lyckosamma.

Vår styrelsemedlem Egon Burman har lovat att hjälpa oss med ett nummer av tidningen. Framtiden för vår tidning är oviss. Plats för att visa **ditt** intresse som redaktör?

Vad skall då hända i framtiden?

Erfarenheterna från enkäten som gick ut i höstas var inte goda. Där hade vi fått vitt spridda önskemål. Någon vägledning tyckte jag inte att vi hade fått. Ändå kände jag att något måste göras.

Dagarna före julhelgen sände vi ut ett personligt e-brev till medlemmarna i Kalmarregionen. Där erbjöd vi en Grundkurs i Disgen på 8 tillfällen med 3 tim per gång.

Inom tre (3) timmar hade 12 anmälningar influtit. Efter ytterligare ett dygn hade vi så många sökande att vi bestämde att starta två (2) kurser, en på förmiddagen och en på eftermiddagen.

Den 29 jan kl 09,00 startar kurs 1 och kl 13,00 startar kurs 2 med totalt 24 deltagare. Med tanke på enkäten så är detta en formidabel succé.

Uppmuntrade av den nyfunna möjligheten att få kursdeltagare har vi beslutat att erbjuda denna möjlighet till de flesta orterna inom Dis- Sm: s område. Mera därom kommer till årsmötet. Även här är vi intresserade av att bli fler utbildare. Är Du intresserad?

Framtiden ser ljus ut och jag önskar medlemmarna ett **gott nytt år** i släktforskningen.

Välkomna till årsmötet i Kalmar som är förlagd till ett modernt konferenscentrum, Kalmar Nyckel, belägen i närheten av brofästet till Öland.

Rainer Timander, ordf.

Lördagen den 5 mars 2011

Årsmöte för Dis-Småland

Plats: Konferens Brofästet Kalmar

Vi samlas kl 09.00-10.00 för förmiddagskaffe med fralla.

Under dagen får vi ett föredrag av Stig Enström, som kommer att tala över ämnet: "Kalmar Vikingatidens centrum". Ett spännande ämne och en ifrågasatt historieskrivning som kan vara sann.

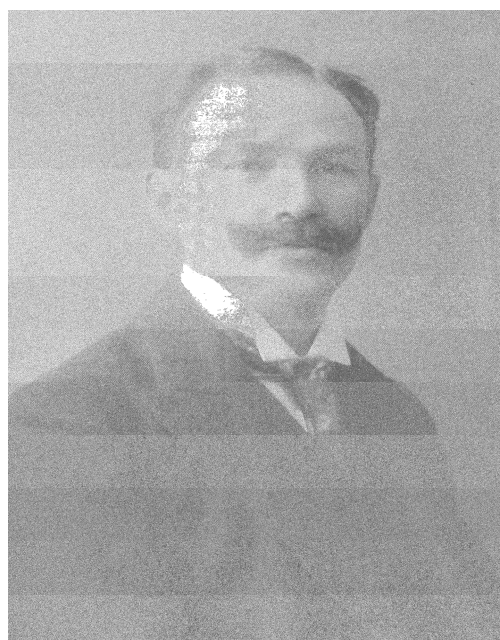
Dessutom sedvanliga årsmötesförhandlingar. Välkomna!

Växjö siste fältskär

I en berättelse om min farfar Karl Vilhelm Karlberg, Växjös siste fältskär, är det kanske på sin plats att först skildra en smula om vad det innebar att vara fältskär. Ordet fältskär innebär någon som skär i fält, alltså utför kirurgiska ingrepp på soldater. Redan under tidig medeltid hade barberare organiserat sig i skrän som fältskärer. Att det var just barberare berodde självklart på att de hade vassa operationsinstrument i sina rakknivar. I Norden fanns etablerade skrän redan under tidigt femtonhundratals enligt systemet mästare, gesäll och lärling. Under artonhundratalet blev antalet utbildade läkare med kirurgisk kompetens allt större. Medicinalstyrelsen, vilken tidigare erkänt och övervakat utbildningen av fältskärer, bestämde 1898 att fältskärsutbildningen skulle upphöra. I andra europeiska länder finns fortfarande formell utbildning, också med medicinskt vetenskaplig grund.

Efter avlagd högre fältskärsutbildning i Eng-

land kan man tituleras *Barber Surgeon*. En gammal titel för frisör/fältskär är ordet bardskärare av det tyska ordet bart - skägg, vilket i sin tur kommer av latinets barba - skägg. En bardskärare/fältskär skulle äga färdighet i klippning, rakning, koppning, åderlåtning, sättande av blodigel och spansk fluga förutom olika kirurgiska ingrepp.

Fältskär Karl Vilhelm Karlberg

Karl Vilhelm Karlberg föddes den 16 april 1870 i Växjö, som son till skraddarmästare Carl August Carlberg och hans hustru torgmadammen Maria Sofia. (Farfar Karl Vilhelm valde att skriva sitt namn Karlberg). Efter lärlingstiden och som nybliven gesäll hos en frisörmästare Andersson i Växjö gällde att söka så kallad *kondition* hos någon ny mästare, helst på annan ort. Efter kondition i Sundsvall, Stockholm och Kristianstad kunde Karl Vilhelm utbilda sig till fältskär. 1890 öppnade han så sin första salong i Växjö och ingick fem år senare äktenskap med Ellen Holmqvist.

Karlberg gjorde sig snart känd som en utomordentligt skicklig och också noggrann och kompetent barberare och fältskär. Samtida lasarettsläkare vid Växjö lasarett remitterade med jämna mellanrum patienter med orden: Gå ned till fältskär Karlberg på Norrgatan 16 så ordnar han ert bekymmer till belåtenhet.

Ordinationen kunde bland annat gälla bölder, fistlar, svårt nageltrång, tand- och muskelsmärk, fluss (olika slag av inflammationer) samt vid olika sårskador. Om problemet var en större, elakartad böld gick fältskär Karlberg till den stora glasvannan som stod på en disk i salongen fylld med vatten och vattenväxter. I vannan slingrade sig också ett stort antal blodiglar omkring. Med en liten håv hämtades en blodigel upp och placerades på bölden, där den genast sög sig fast.

Carl von Linné gav 1758 blodigeln dess latinska namn *Hirudo medicinalis*. I igelns sälliv finns ämnet hirudin som förhindrar att blodet koagulerar. När igeln tycktes mätt ströddes några saltkorn vid igelns mundelar

varvid den släppte. Var bölden inte tömd på var upprepades proceduren.

Kring 1850-talet var årsförbrukningen av iglar i Sverige runt 800 000. I Stockholm anlades en igeldamm för att säkra behovet och än idag kan man promenera på Igeldammsgatan på Kungsholmen. Idag har blodigeln återkommit till heders inom medicinen bland annat vid transplantationer och åderbräck för att stimulera blodgenomströmningen.

En annan viktig medicinsk kunskap en skicklig fältskär skulle ha, var att sätta så kallad spansk fluga. Det var egentligen en liten grönskimrande skalbagge, också den namngiven 1758 av Carl von Linné till *Lytta vesicatoria*. *Vesicia* betyder ”liten blåsa”, vilket ger en indikation på att ett plåster med malda insektsdelar innehöll starkt retande ämnen med stickande lukt och smak. Namnet spansk fluga fick den genom att spanjorerna tog hem den från Spanska Guyana under femtonhundra-talet och saluförde pulvret av den malda skalbaggen som retande liniment vid muskelsmärk. Dessutom kom pulvret till användning som blåsbildande dragplåster att draga ut ”det onda” vid tandvärk så kallad fluss, vilket innebar inflammation i ögon eller öron. Ämnet som retar och ökar blodgenomströmningen heter kantaridin. Snart blev det bekantgjort att kantaridin också fungerade som potenshöjande medel, dock med allvarlig varning för leverskador vid alltför stort intag. Det kan nämnas att den berömde skalden och filosofen Lucretius (95 – 55 f Kr) dog genom oförsiktig användning. En oförsiktighet han delade med tysk-romerske kejsaren Leopold II, död 1792. Längre försåldes medlet under namnet Pastilles Galantes i Sydeuropa.

Fältskär Karlberg gjorde sig snart alltmer känd för sina goda medicinska kunskaper och insatser. Många lant- och stadsbor kunde belåtna lämna salongen efter genomförd lyckad behandling. Att Karl Vilhelm insåg sin betydelse och var en smula stolt, både över sin bekantskap med överläkare Sjövall och över sitt kunnande, visar kanske följande lilla historia.

Stadens fyra frisörmästare träffades varje fredags eftermiddag på hotell Savoy för att dryfta och lösa gemensamma frågor. En fredag väntade tre av dem med stigande irritation på den försenade Karl Vilhelm. Till slut när denne inkommer yttrar kollegan perukmakare Obitz:

”Var har du hållit hus?”

”Ja, jag har talat med en kollega!”

”Vasa? Vi är ju alla här!”

”Jag har talat med överläkare Sjövall!”

Ett litet bevis på att barberaren Karlberg ägde humorns gåva och att den slogan som fanns i annonsen för hans raxsalong; *I Karlbergs frisørsalong blir man klippt, rakad och road!*, inte var tomma ord. Karl Vilhelms jovialiska sätt att bemöta kunder och patienter var vida omtalad. Ett besök i rakstolen hos barberaren innebar en underhållande stund, inte minst genom alla varmt mänskliga historier om stadens dåtida original: Kalle Kejsare, Vekommen, Eke Sua, Mutter och flera andra.

Det som kanske gjorde Fältskär Karlberg mera vida känd var hans berömda tinktur mot håravfall och mjällbildning. Under sin kondition i Kristianstad besökte han då och då kända frisörmästare i Köpenhamn, där han fick ta del av ett hemligt recept mot skallighet. Det kom att bli ett universalmedel under det eleganta namnet *Balsamisk Champoäng*. Sonen

Gösta, som arbetade i faderns salong, har berättat att han ofta fick gå till järnvägsstationen med försändelser av Balsamisk Champoäng till kunder runt om i landet, en gång ända till Ungern. Tyvärr gick det hemliga receptet i graven med fältskären.

Den 8 augusti 1934 gick fältskär Karlberg ut på sin älskade innergård på Norrgatan 16. Innergården var försedd med härlig berså omgärdad av blomsterrabatter och ett ståtligt gråpäronträd. Bersån stod i sitt flor när fältskären drabbas av ett slaganfall och dör. I lokaltidningarnas dödsrunor berättades det om den skicklige och högt uppskattade yrkesmannen och fältskären, som gått ur tiden och som under 44 år verkat i staden. I runorna framhölls också hans frispråkighet, gladlynthet och skämtsamhet.

Gunnar Carlberg

Redaktören har ordet

Jaha, så var det slut med detta roliga, nämligen att vara redaktör för MedlemsBladet. Jo, det är roligt, men det skulle vara ännu roligare om några fler ville dela med sig av den rika skatt av historier som alla sanna släktforskare har i sina filer. För ni är väl inte bara sådana som har som mål att hitta så många släkt-till-släkt-till-släktingar? Då tycker jag att ni är fel ute. Det viktiga och roliga, eller tragiska är att hitta händelser runt om personerna och den tid och miljö de levde i. Då först kan det bli av intresse för kommande släktled.

Det jag hoppas på för min(a) efterträdare på redaktörsposten är att någon kan säga: Jag gör gärna redigeringen. Och några andra säger: Jag har en liten historia, får jag skicka den till dig? Så kan Bladet leva vidare.

Lycka till önskar *Sigrun/Pia Holmberg*

Grundkurs Disgen 8.2a i Eksjö

Den 11 november startade Dis-Småland en grundkurs i Disgen med Börje Jönsson och Rune Elofsson som kursledare. Vi samarbetar med Vuxenskolan i Eksjö, det är i deras datasal kurserna hålls. Vi fick tillgång till lokalerna på torsdagarna. Det blev ett stort antal anmälningar som gjorde att deltagarna fick delas upp på två kurstillfällen. En kurs på eftermiddagen mellan kl 13-16 och nästa kl 18 – 21. Kursmaterialet vi använder är det som har tagits fram av Dis-Bergslagen, det är ett bra material kanske med några småfel men det är ju också deras första försök. Ibland saknar man PowerPoint-bilder att visa på vissa sekvenser i materialet. Det går ju att ta fram sådana om behovet uppstår. För det mesta går det bra att köra direkt från disgenprogrammet.

Kursmaterialet är upplagt så att man börjar med att registrera första personen med föräldrar, födelse, dop och orter mm. Kontroll av notiser och Disgens filer görs efter avsnittens slut samt säkerhetskopiering.

Nästa avsnitt innehåller återläsning av säkerhetskopiering, registrering av gifte, barn samt att använda källregistret. I avsnitt tre är det språkval, att ändra preposition, registrering av syskon och datumvarianter som är huvudsakligast. Fjärde avsnittet börjar med att göra olika inställningar av skärmen. Radering av personer samt ihopkopplingar av personer. Avsnitt fem tar upp hur man säkerhetskopierar till hårddisk och CD. Söker dubletter, klipper ut och klistrar in notiser. I avsnitt sex får man lära sig att skapa söklista, lägga in foton, skriva ut ansedlar mm. Avsnitt sju beskriver hur man skriver ut olika antavlor. Konvertering av orter till disgenorter. Efter detta bör man kunna fortsätta på egen hand. Denna kurs avslutas den 27 januari. Den 29 januari startar vi en likadan kurs i Kalmar.

Vi behöver kursledare på flera platser i Småland. Hör av Dig till oss om Du är intresserad av att leda kurser i Disgen.

Börje Jönsson

Gustaf Verner, småländsk husar

Johan Gustaf Carlsson föddes den 10 december 1880 på det friköpta torpet Nyholm i Öhr socken strax norr om Växjö. Föräldrarna var Carl Gustaf Pettersson, torpare, snickare och kyrkvaktmästare, modern hette Eva Johansdotter. Han var den fjärde i en barnaskara, som till slut bestod av sex döttrar och två söner. Gustaf var den andre av sönerna och den som fick lämna hemmet och söka arbete någon annanstans.

Först blev han dräng på det närliggande Öhrsholm, men efter några år, i samband med att han skulle göra militärtjänst, tog han värving vid Smålands husarer i Eksjö. Han fick soldatnamnet Verner, sedermera ändrat till Werner. Utbildning fick han också i Stockholm och Umeå.

I Umeå träffade han Selma Maria Forsberg, som arbetade i köket på Kavalleriskolan. Av någon anledning bestämde han sig för att avsluta den militära banan och med hjälp av sin syster Jenny, som var husa i ett finare hem i Lund, fick han tips om att söka en vaktmästartjänst vid medicinsk-kemiska institutionen. Han kallades ner till Lund, intervjuades av professorn, fick några fackböcker och uppmanades att komma tillbaka om en vecka så skulle professorn förhöra honom.

Gustaf fick tjänsten och samarbetet mellan de båda männen sträckte sig över många år. Han blev institutionen trogen även efter pensioneringen. Gustaf och Selma fick sex barn och själv är jag ett av barnbarnen.

Följande lilla epos hittades bland gamla brev:

Dagordningen vid Kungl Smålands husarregemente år 1904.

1. Vid Kungliga Smålands husarregemente jag tjenar så glad, fast än två år jag tjent i Stockholm vid trängen, men nu tänker jag beskriva den ordning vi hafver hvar dag.
2. Ja klockan på morgonen fem får vi höra reveljen då börja vi alla oss röra vi kläda oss dricker vårt kaffe med mer och sedan åt stallet oss hastigt beger.
3. Där skola vi fodra och ryckta den hästen som en hvar har fått sig tilldelad för resten tils klockan blir sju då till korum vi går och sen klockan åtta vi frukosten får.
4. När klockan slår nio vi skola marschera till salen för att där få gymnastisera den timman är rolig, husarernas bruk är att hafva kroppen så ledig och mjuk.
5. Ifrån gymnastiksalen genast vi skrider till stallet och sadlar och hasigt vi rider omkring Ränneslätt liksom agnar för vind då klappar vårt hjärta då flamlar vår kind.
6. Och dessa två timmar så hastigt försvinna ty klockan är 12 förrän vi det förnimma sen skola vi ryckta vår springare varm tills klockan slår ett får vi vila vår arm.
7. När klockan slår ett får vi middagen äta och sedan två timmar vi ej bör förgäta som vi hafva fria till rast och till ro då tager vi livvet så lätt skall ni tro.

8. Här sjunges här dansas, de sloss och de spelar
och den som har något med andra han delar
till klockan blir 3 då vi uppställning har
för att exercera som Smålands husar.
9. Men dessa 2 timmar de ila så sakta
för vi måste noga på ställningen akta
ta mot instruktjonen och att vara rak
det är för husaren en nödvändig sak.
10. Men klockan hon måste till 5 ändå ila
då blifva vi fria då skola vi hvila
men hvilan hon bliver för oss icke lång
ty fröjda vi skola med spel och med sång.
11. Vi dricker vårt kaffe men strax oss begi-
fver
till rummet där dansas och spelas med
iver
tills klockan blir sju då till stallet det bär
att fodra och vattna och ströbädda där.
12. Vi korum ska hålla när klockan slår åtta
för psalmen och bönen vi hufvuden blotta
och beder att gud med sin mäktiga hand
bevarar vår konung och fädernesland.
13. Sen äta vi kvällsmat så nöjda i sinnet
och vad som är lärt många slagit ur min-
net
och sedan till rummet oss glada beger
att fröjda en timme som lifvet sig ter.
14. Och klockan half nio vi tapto hör ljuda
och sen klockan 9 går tystnad, då bjuda
vi sängen på kroppen och sofver en stund
tills morgonen randas då vaknar man
sund.
15. Om någon vill veta hvem detta har skrif
vit
så är det en gosse så glad uti lifvet
hans nummer är 6 uppå fjerde skvadron
och Verner är namnet uppå hans person.

Teknadt å Kungliga Smålands husarregemen-
tes samlingsrum den 12 januari 1904 af
Gustaf Verner

Sigrun Holmberg, dotterdotter

**Gustaf Verner med kamrater vid
Kavalleriskolan i Umeå ca 1909**

Ett brev betyder så mycket
Berättelsen om ett brev från August Lindström till svågern i USA

Min svåger och svägerska besökte hösten rade enl hfl 24 aug 1868 från Gästgivargården, Ingatorp till Nordamerika. Vidare öden 2006 en avlägsen släkting i Missouri, US. En granne där hade fått veta att svenskar var på okända 2010. Brevet är adresserat till Mr. A besök. Han kom och visade ett brev, som var Gustafsson, Sarcoxie, Jasper, Missouri, och avsänt från Ingatorp, Sverige. Han undrade daterat Ingatorp den 23 april 1869. om de visste något om detta.

Det var undertecknat av en svensk, August Jag citerar:

Lindström. Det var sänt från Sverige omkring ”Käraste Broder och Svåger Gustafson med 1867?. Det var adresserat till svåger Anders familje!

Magnus Gustafsson, Sarcoxie, Jasper, Missouri, US. Det ovanliga med brevet är att det Din värdefulla skrifvelse af d. 25 mars bekom jag igår den 22 dennes, dess värdefulla innehåll bemärkt och får derföre aflägga min och de minas största tacksamhet.

August Lindström var född 23 febr 1810 i Karlskrona enligt husförhörslängden för Ingatorp (F). Fadern var troligen timmerman i Karlskrona. Jag hittade honom i husförhörslängden för Vimmerby stadsförsamling 1837. Han kom då från Stockholm och är nu handlare i Vimmerby. Han gifte sig 19 okt 1838 i Horn med Sara Kristina Petersson f 22 aug 1812 i Hycklinge. De fick fyra barn alla födda i Vimmerby stadsförsamling. Nämligen: Ida Emilia Augusta f 19 nov 1839, död 8 juli 1914 i Lommaryd (F) gift med Nils Otto Gustaf Abrahamsson, 1835-1884. Fyra barn, två emigrerade.

Elsie Sofia Amalia f 3 febr 1842, död troligen i USA, gift med Nils Petter Schmidt (1841-1879, död i Ingatorp). Fyra barn, första född i Chicago. Familjen återvände till Sverige men efter faderns död återvände familjen till USA. Annette Cecilia Vilhelmina, Kristina f 12 juli 1844, död 24 mars 1887 i Ingatorp. Ogift. Mer om henne senare i artikeln.

Svante Herman Fritiof f 12 juli 1852, emigre- de om en Bränvins försäljnings Bolag blir en

Söndag d 25 te dennes med Communen utlyst att det är tal om att jag i Wår handelsbod skall förestå den, men ännu ligger alt detta i sin linda, Mera nästa gång, Herman reda detta för dig. I dag kl.3 på morgonen reser jag från Ingatorp för att på Hultsfred förestå rörelsen för samma man som i fyor Handl Olsson, men mot half afgift och t.o.med afgå för min skuld till honom, men godt, att få maten i denna bistra tid, så hur de hemmavarande får ha det hvet Gud. Utsäde till våra små Åkersbitar ser jag ingen utsigt före. Jag skrifver till din vän Svan Johnson som idag inträffar på aftonen i Ingatorp hos oss, för då han kommer, är jag allaredan på mitt pinerum Hultsfred, om få låna af honom/af dina penningar, Misstyck ej för min djerfhets/25 Rks, får jag någon anställning i sommar eller höst, vill jag tacksamligast återsända dem till dig. Ännu en gång Broder Misstyck ej min påflugenhets och djerfhets, som du alltid Ömmat för oss, hvid alla möjliga tillfällen, och våra barn, både i forna dagar, och nu, då de äger det varma syskons blodet för våra barn hos dig. Nerkommandes Guds rika och Milda beskydd för dig och din familje. Jag slutar mitt bref, emedan timmar flyger sin kos, påskyndandes min resa. Vi har alla hälsan, äfven gamla mormor, hon på 85 Året, hon ber om sin innerligga och hjertliga hälsning till Eder, och sina, som hon benämner, som Guldbarn, hon upprepar ofta deras namn. Vår innerligga hjertliga och varma hälsning till Eder Allesammns inneslutne i Guds mildsinga Vård och beskydd.

Din tillgivne Vän & Bror

Obs. Skriv snart.

August ”.

Jag har försökt att tolka brevet precis som det är skrivet. August Lindström tycks aldrig ha kommit till Amerika. Han dog 1879 på Gäst-

givargården i Ingatorp före hustrun Sara Kristina, (syster till ovan nämnde Anders Magnus Gustafsson, f 1817 i Hycklinge (E), död i Sarcoxie, Jasper, Missouri, USA), som dog 1884 i Ingatorp. Kvar i Ingatorp tycks vara dottern Annette Cecilia Wilhelmina. Från en ofullständig kopia av ett brev, skriver hon till ” Min Dyre Morbror” i Amerika och berättar om sin moders död. Hon nämner att hon var enda barnet som var närvarande vid moderns dödsbädd, vet ej var hon skall bli av, längtar till Amerika, vill att morbror skall skicka en biljett Brevet är undertecknat Anna Lindström, som jag tolkar till att vara en omskrivning av Annette. Om det var hälsan som hindrade vet jag ej, men hon dör 1887 i Ingatorp. Dödorsak magkräfta o bröstlidande enligt dödbok.

Ytterliggare uppgifter har tillkommit efter en kontakt genom Disbyt. August Lindström har en son före sitt äktenskap, Frans August, född av okända föräldrar i Karlskrona stadsförsamling, 1834-09-05. Frans August blir präst, heter Lindström men enligt Karlstads herdaminne heter föräldrarna August Lindström och Ida Julia Cavalli (f 1811 i Karlskrona). Ida J. C. titulerad mamsell, bodde en kort tid inneboende omkring 1888 i Idelund, Lomma-ryd, troliga släktingar till August L.

Detta är inga släktingar men ett stycke personhistoria som intresserar mig. Är det någon som har fler uppgifter är jag intresserad att få veta detta, likaså om någon uppgift ej stämmer.

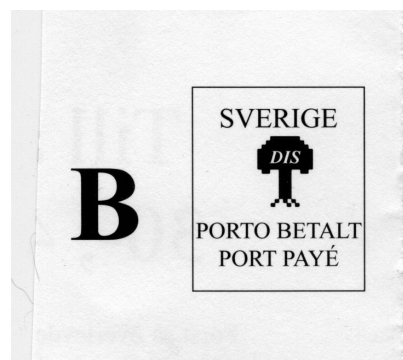
Rune Elofsson

Eksjö E-post: rune.elifsson@telia.com

Källor: Husförhörslängder, bouppteckningar och fotokopia av brev

Avsändare

Föreningen
DIS-Småland
c/o Börje Jönsson
Klosterstigen 9
575 37 EKSJÖ

Hjälp oss och dig själv genom att alltid meddela din senaste e-postadress!

Annons

Vi i Dis-Småland söker

Disgenfadder

Dis-Småland söker faddrar för programmet Disgen.

Använder du redan programmet och tycker att dina kunskaper skulle kunna hjälpa medlemmar att förstå och kunna använda programmet bättre.

Du ”jobbar” hemifrån och ger råd eller hjälp antingen på telefon eller genom e-post.

Disgenutbildare

Utbildare för programmet Disgen.

Lika som ovan men med den skillnaden att du genomför kurser på de orter som ligger närmast Dig.

Eller om Du kan och vill i hela Småland och även på Öland.

Kurserna kan vara på kvällar eller under en hel helg.

Till båda ”tjänsterna” ovan utgår ingen ersättning mer än för resa och uppehälle, utan det är på frivillig basis.

Hör av Dig till Rainer eller Börje för att få reda på mer vad som gäller. Mail och tele hittar Du på sidan 2 i MedlemsBladet.